

דף קכו.

עין משפט א.

אור"ח סימן שלג סעיף א

עיינ לעיל דף קכו: עין משפט ד. ה

עין משפט ד.

אור"ח סימן שלג סעיף ב

ב. ג. כשמפנה הד' או ה' קופות לא יחלקם לכלים קטנים שמרבה בטרחה בהילוך אף שמיקל במשאוי.

עין משפט ה.ו.

אור"ח סימן שלג סעיף ג

ג. ד. או ה' קופות שאמרו היינו לאורח אחד ^ה ואם באו הרבה אורחים מפנה כשיעור הזה לכל אורח, ובלבד שלא יעשה כל הפינוי אדם אחד אלא כל אחד יעשה לחבירו.

הגה: חביות של יין שהובאו על העגלה ^ו אסור להוריד בשבת החביות ^ז אם לא לכבוד האורחים או לצורך מצוה דהוי כמפנה אוצר ועובדין דחול.

עין משפט ט.

ח"מ סימן יז סעיף י

י. יז. אין לדיין ^ח לרחם בדין שלא יאמר פלוני עני, ובעל דינו עשיר, וחייב לפרנסו אזכנו בדין ונמצא מתפרנס בכבוד. וכן לא יהדר פני גדול, ^ט לא יכבדנו ולא ישאל בשלומו, שלא יסתתמו דברי בעל דינו.

יח. אם באו לפניו אחד כשר ואחד רשע, לא יאמר זה רשע וחזקתו משקר, וזה בחזקת שאינו משנה בדיבורו, אטה הדין על הרשע,

ה. ובלבד שלא יגמור לגמרי לפנות האוצר.

ו. אפי' מבעוד יום, ואף שמותר למשוך משם יין לצורך השבת.

ז. אפי' ע"י עכו"ם, אלא במקום הפסד גדול, אם לא שהעכו"ם מעצמו פורקן בשבת א"צ למחות בידו, כה"ח אות כ'.

ח. רמב"ם פכ"ח מסנהדרין והוא מתורת כהנים פרשת קדושים פ' כ'. והסמ"ע כתב דהוא מהפסוק לא תשא פני דל, ובסי' צ"ז סעיף ה' נקט הסמ"ע הפסוק כקטון כגדול תשמעון, ועיין בפעמוני זהב מה שיישב.

ט. היינו יותר ממה שמחוייב בדין, אבל לעמוד בפניו מה שמחייב הדין מותר. סמ"ע.

אלא לעולם יהיו שני בעלי הדין בעיניו ' כרשעים ובחזקה שכל אחד מהם טוען שקר, וידון לפי מה שיראה לו הדין, וכשיפטר מלפניו יהיו בעיניו כשרים כשקיבלו עליהם את הדין, ^ב וגם ידון אח"כ כל אחד לכף זכות.

עין משפט י.

י"ד סימן רמו סעיף יח

יח. כה. תלמוד תורה שקול כנגד כל המצוות ^ל.

היה לפניו עשיית מצוה ות"ת, אם אפשר למצוה להעשות ע"י אחרים לא יפסיק מלמודו ^ב, ואם לאו יפסיק לעשות המצוה ויחזור לתורתו.

י. משנה אבות פ"ק וידונם לכף זכות שם משנה ו'. ויהיו בעיניו כרשעים היינו כשיש הכחשה בניהם. כ"כ הסמ"ע, וכתב הש"ך כי אז אין להסתכל בפניהם כי אין להסתכל בפני אדם רשע.

כ. ויאמר שמא מלוח ישנה יש לו עליו סמ"ע.

ל. ממשנה ריש פאה, ות"ת כנגד כולם. ועיין ביור"ד סי' ר"מ סעיף י"ב.

מ. מירושלמי פ"ג דפסחים, ובריש חגיגה וקידושין מ' ע"ב וכפי' התוס' שם בשם רש"י. ובאבות משנה ה' פ"ב.